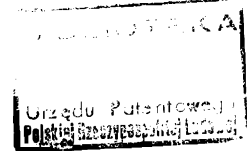

Warszawa, 8 lutego 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

B60C 11/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27692.

Kl. 63 e, 19/01.

Schleudernie G. m. b. H.
(Menden, Niemcy).

Zabezpieczenie przeciwślizgowe pojazdów mechanicznych, posiadających koła z oponami względnie obręczami gumowymi.

Zgłoszono 30 sierpnia 1935 r.

Udzielono 7 grudnia 1938 r.

Pierwszeństwo: 13 marca 1935 r. (Niemcy).

Znane jest zaopatrywanie gumowych obręczy pojazdów silnikowych na obwodach bieżnych w uzębienia klinowe, czyli w skierowane względem siebie pod kątami żebra, celem powiększenia przyczepności obręczy na drodze, zabezpieczającej od zarzucania pojazdu. Okazało się jednak, że rowki takie zbyt słabo przeciwdziałają poślizgowi i zarzucaniu pojazdu wskutek tego, że powstające przy takim profilowaniu siły, przeciwdziałające sile posuwowej pojazdu w kierunku osiowym, powodującej zarzucanie pojazdu, znoszą się wzajemnie, wobec czego obręcze z żebrowaniem kątowym na powierzchniach bieżnych nie zabezpieczają skutecznie przeciw zarzucaniu pojazdu, ani też przeciw poślizgowi.

Wynalazek dotyczy zabezpieczenia pojazdów mechanicznych z kołami, zaopatrzonymi w opony lub obręcze gumowe, i polega na tym, że opony lub obręcze te, znajdujące się na kołach, osadzonych na wspólnej osi, są zaopatrzone w żebra na powierzchni bieżnej, skierowane ukośnie względem siebie. Dzięki takiemu układowi żeber następuje częściowe znoszenie sił przesuwu w kierunku osiowym, a częściowo siły te zostają skierowane w kierunku jazdy względnie w kierunku przeciwnym. Doświadczenia w praktyce wykazały, że szczególnie skuteczne działanie osiąga się, gdy kąt nachylenia skośnych żeber wynosi $45^\circ - 60^\circ$.

Rysunek przedstawia przykład wyko-

niania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 uwi-
docznia podwozie pojazdu mechanicznego
w widoku z góry, a fig. 2 — oponę samo-
chodową ze skośnymi rowkami w widoku
perspektywicznym.

Podwozie pojazdu mechanicznego po-
siada na tylnej i przedniej osi koła z opo-
nami gumowymi b i b_1 , zaopatrzonymi na
powierzchni bieżnej w dużą liczbę nie-
przerwanych skośnych rowków lub żłob-
ków c , które są wykonane jednocześnie
przy wyrobie opony albo później, np. na u-
żywanych oponach żłobi się rowki mecha-
nicznie lub ręcznie przez wycinanie, frezo-
wanie albo w inny sposób. Opony są nało-
żone w myśl wynalazku na każdą partię
kół przedniej osi d i tylnej e pojazdu w
ten sposób, iż zawsze rowki c , względnie
oddzielające je żebra c_1 przeciwległych
obróczy b i b_1 , zbiegają się w kierunku osi
podłużnej podwozia pod kątem. Tak zało-
żone opony przeciwstawiają przy zarzuca-
niu pojazdów względnie podczas jazdy na
zakrętach bocznie działającym siłom A ta-
ki moment oporu, że następuje częściowo
zniesienie, a częściowo rozłożenie tych
sił, dzięki czemu pojazd nie może się śliz-
gać.

Na fig. 1 jest uwidoczniony w stosunku
do tylnej osi układ sił, powstających przy
zarzucaniu pojazdu lub podczas jazdy te-
goż na zakrętach. Siła boczna A , działają-
ca np. z lewej strony w kierunku osi, i opór
 B rowkowanego obwodu opony przeciw po-
ślizgowi znoszą się częściowo, a częściowo
zostają rozłożone w taki sposób, że wy-
padkowa działa na jednym kole b_1 w kie-
runku jazdy f , a na przeciwległym kole b
w kierunku przeciwnym do kierunku jaz-
dy. W ten sposób powstaje para sił R i R_1 ,
przeciwdziałających sile zarzucania pojaz-
du i utrzymujących zawsze oś podwozia
prostopadle do pierwotnego kierunku jaz-
dy x . Oś podwozia stanowi bowiem teore-
tycznie dźwignię, przechodzącą np. przez
punkt P , na której działają dwa końce wy-

padkowe R i R_1 , przeciwdziałając sile za-
rzucania.

Oczywiście takie samo działanie osiąga
się na przednich kołach pojazdu, przy-
czym współdziałające skośne wgłębienia c
względnie żebra c_1 jednej pary opon mo-
gą zbiegać się na przedłużeniach osi pod-
wozia z tyłu lub z przodu. Na rysunku są
wskazane obydwa wykonania. Najlepiej
jednak założyć opony w taki sposób, że
skośne rowki lub żebra obydwóch par o-
pon przecinają się na przedłużeniach osi
z przodu, czyli w kierunku jazdy f pojaz-
du.

Kąt nachylania α rowków lub żeber
względem osi pary kół jest dowolny. Może
on być różny dla dwóch osi. Najlepiej jed-
nak stosować jednakowe kąty nachylania i
to w granicach od 45° do 60° , ponieważ
dzięki takiemu wykonaniu osiąga się naj-
skuteczniejsze działanie.

Oczywiście przedmiot wynalazku nie
ogranicza się do opon z dętkami, lecz może
być z jednakowym skutkiem zastosowany
do pełnych lub podobnych obręczy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zabezpieczenie przeciwślizgowe po-
jazdów mechanicznych, posiadających ko-
ła z oponami względnie obręczami gumo-
wymi, znamienne tym, że tworzą je gęsto
rozstawione ukośne żebra na powierzch-
niach bieżnych tych opon względnie obrę-
czy gumowych (b i b_1), założonych na koła
tak, iż wskazane żebra opon lub obręczy
każdej pary kół zbiegają się w kierunku o-
si podłużnej podwozia.

2. Zabezpieczenie według fig. 1, zna-
mienne tym, że kąt nachylenia (α) ukoś-
nych żeber (c_1) wynosi mniej więcej od
 45° do 60° .

Schleudernie G. m. b. H.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy

